

Fager kveldsol smiler over heimen ned,
jord og himmel kviler stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar i den stille kveld!

Ingen kveld kan læra bekken fred og ro,
ingi klokke bera honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar, bankande i barm,
til eg eingong blundar i Guds faderarm.

Hjertelig takk for all vennlig deltagelse.

Familien

Forrettende: Pål Ove Lilleberg
Organist: Piotr Wrobel
Solist: Geir Åge Lyng

 SVANHOLM
& VIGDAL
GRAVFERD

© inmemory.no | Design: 1503

Odd Erik Fossum

* 22.1.1965 † 21.3.2023

Begravelse fra Orkdal kirke

torsdag 30. mars 2023

Å leva, det er å elska det beste di sjel fekk nå;
Å leva, det er i arbeid mot rikare mål å trå.

Å leva, det er i livet å finna det største verd;
Å leva, det er å vinna til sanning i all si ferd.

Å leva, det er å leggja all urett og lygn i grav;
Å leva, det er som havet å spegla Guds himmel av.

Det fine vi hadd sammen

Vår Gud han er så fast ei borg,
Han er vår skjold og verja.
Han hjelper oss i all den sorg
Og naud som vil oss herja.
Vår gamle fiend sterk
Med alvor gjer sitt verk.
Stor makt og mangfald list,
Det er hans våpen visst.
På jord er ei hans like.

Med eigi makt me inkje vann,
Det fekk ei usæl ende.
Men med oss går den rette mann
Som Herren sjølv oss sende.
Hans namn det veit du visst:
Han heiter Jesus Krist,
Gud Sebaot han er
Og Frelsar for vår verd.
Han sigeren skal vinna.

*Vår Far i himmelen!
La navnet ditt helliges
La riket ditt komme.
La viljen din skje på jorden
slik som i himmelen.
Gi oss i dag vårt daglige brød,
og tilgi oss vår skyld,
slik også vi tilgir våre skyldnere.
Og la oss ikke komme i fristelse,
men frels oss fra det onde.
For riket er ditt
og makten og æren i evighet.
Amen.*

No livnar det i lundar, no lauvast det i li,
den heile skapning stundar no fram til sumars tid.

Det er vel fagre stunder når våren kjem her nord
og atter som eit under nytt liv av daude gror.

Då ljosnar det i landet frå fjell og ned til fjord.
Då losnar tungebandet, då kved Guds folk i kor.

Då skin det over strender som sol ein sumarkveld.
Då gløder kring i grender ein heilag altareld.

Farvel, kjære venn